

det ærede Medlem fra Ringkøbing saa, at den Fare eller Ulykke, der kunde flyde af en Fæstning om København, kunde han gaa med til, hvis han kunde opnaa Forlig med Højre? Er det bare Mundsvejr, noget, der ikke betyder det allerringeste, det, som Venstremænd sige i Forsvarskommissionens Betænkning imod Københavns Befæstning? Har det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke ringeste Tiltro til de Medlemmer, der sad i Forsvarskommissionen, siden han for at faa Fred med Højre kunde gaa imod, hvad disse Medlemmer sige? Og det kan ikke nytte at sige, at det ingen Fæstning er, hvad der her foreslaas, det er kun en Fortrække, thi denne Fortrække omtales af Flertallet i Forsvarskommissionens Betænkning, og det fortællendes, at skulde en saadan Fortrække betyde noget, maatte der yderligere Forstærkningsmidler til, og det anse de for en stor Ulykke. Nu faa vi at vide, at det ærede Medlem fra Ringkøbing siger: Hvis jeg kan faa Forlig med Højre, bryder jeg mig ikke det mindste om, hvad Medlemmer af Forsvarskommissionen have sagt, saa er jeg parat til at løbe derfra for Forligets Skyld. Jeg forstaaer godt, at denne Udtalelse er fremkommen, for det er den Styrke, som det ærede Medlem har haft i de senere Aar, at hans Udtalelser kunne forstaaes paa to Maader, han indtager det Standpunkt, hvorfra man kan trække til den Side, der bærer bedst. Nu antager jeg, at vi skulle ud til Vælgerne, og at de skulle dømme imellem det Standpunkt, det ærede Medlem fra Ringkøbing indtager, og den højtærede Forsvarsministers, og hvis saa Valget er godt overstaaet, vil det ærede Medlem fra Ringkøbing staa op og sige: Ja, nu er jeg parat til at gaa til Forlig, for jeg sagde udtrykkelig, at hvis vi kunne faa Fred med Højre, har jeg ikke noget imod at gaa med til den højtærede Forsvarsministers Forslag. Men skulde det vise sig, at Vælgerne have en anden Opfattelse, vil det ærede Medlem sige: Der kan ikke være Tale om, at jeg gaar med til Ministerens Forslag. Det er netop Styrken, at man kan vippe, til hvilken Side det skal være. For saa vidt maa vi være den højtærede Forsvarsminister taknemmelig, som det er et klart Standpunkt, han indtager. Den Uldenhed, den Dunkelhed, man har kendt i Venstres Politik her i Landet, hvor man ikke har villet noget for Alvor, men er gaaet til hvilken Side hver anden Gang, skulde ogsaa fortsættes nu fra Reformpartiets Side. Det skal være saa-

ledes, at man kan gaa til, hvilken Side det skal være, uden at tage ringeste Hensyn til de Stillinger, man har indtaget i Fortiden.

Det er af den højtærede Forsvarsminister nævnt, at vi skulle foretage Forandringer ved Københavns Befæstning af Hensyn til Udlandet, vi maatte ikke føre en tvetydig Politik. Nu fik vi at vide af det ærede Medlem fra Hjørring (Jungersen), hvad dette med Udlandets Krav betyder. Det er en Historie, man har at køre op med, naar det passer. Naar der er Ting, man ønsker gennemførte, fortæller en Minister, at fra Udlandet kræves dette eller hint, uden at man møder med det allerringeste Bevis, og nu have vi faaet at vide af den højtærede Forsvarsminister, at han agter ikke at føre det allerringeste Bevis for, at der foreligger noget fra Udlandets Side. Men hvis vi skulle tage Hensyn til disse Krav, undrer det mig, at man er standset ved dette. For naar man læser i Forsvarskommissionens Betænkning, faar man ogsaa at vide, at man har spurgt forskellige særlig sagkyndige og ogsaa spurgt om, hvad Udlandet kræver af Danmark, for at Danmark kan betragtes som neutral Stat.

Blandt dem, der blev spurgt, er ogsaa Professor Matzen, og han siger da, efter at han har aftrykt Haager-Konventionens Art. 57 og 58: „Det er klart, at der til at opfylde de den neutrale Stat ved disse Artikler paalagte Pligter bør have en militær Styrke i Beredskab paa Grænsen, om end den vel ikke behøver at være den vedkommende overtraadte fjendtlige Afdeling overlegen“. Altsaa, det siger Professor Matzen: Der skal være en Styrke i Beredskab paa Grænsen. Men det betyder ingenting nu, det skal der ikke være længere. Nu nøjes man med Københavns Forsvar. Efter det foreliggende Forslag foretager man ikke blot ikke yderligere Foranstaltninger paa Grænsen i Jylland, men man drager oven i Købet Militæret længere bort derfra og siger, at Grænsen skal ligge aldeles bar, saa at vi ikke tage ringeste Hensyn til den. Og dog kan man ikke være blind for, at der ogsaa tillægges Egnen dernede nogen Betydning fra Udlandets Side. Jeg erindrer en Udtalelse af det ærede Medlem fra Ringkøbing, den Gang han talte om, hvad han agtede at foretage sig, hvis en engelsk Flaade vilde gaa i Land i Esbjerg. Hvad vil den højtærede Forsvarsminister nu gøre?

Vil han ogsaa optræde og lade Blod